

kunne vise, om Dødeligheden og Sygeligheden var større eller mindre for de her omhandlede Personers Vedkommende end normalt. Jeg mener ikke, man skal sammenligne Forholdene i bestemte Aaremaal.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderrup): Hvis det er det, det ærede Medlem vil have, vil han ikke opnaa noget videre. Man maatte i hvert Fald sammenligne Sygelighed og Dødelighed indenfor bestemte Omraader, hvor Personalet kunde siges at arbejde under nogenlunde samme Vilkaar, for hvis man tager enten nogle ganske vilkaarlige Tal eller Tallene for hele Landet, synes jeg ikke, man kan faa noget som helst Resultat. Der er jo Eksempler nok paa, hvordan man for et Fag kan vise, at der netop indenfor det bestemte Fag er større Dødelighed end gennemsnitlig for hele Landet. Men en lignende Sammenligning tror jeg ikke vil vise saa meget om Nødvendigheden af at lukke Butikkerne Kl. 8 eller Kl. 7 eller et andet Tidspunkt. Man maa sammenligne Forholdene paa den Tid, da der arbejdedes til Kl. 9—10—11 om Aftenen, med Forholdene paa den Tid, da man, i hvert Fald efter Loven, var pligtig at lukke Kl. 8.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eduard Larsen: Det forekommer mig, at Statistikken godt kan vise noget, hvis Dødeligheden viser sig at være særlig stor, Tuberkulosen f. Eks. viser sig særlig stærk indenfor en vis Kreds — medmindre det kan paavises, at de paagældende f. Eks. behandler Tøjer, hvori der er mange Bakterier gemt eller lignende. Der maa kunne vises noget ved en saadan Statistik.

Chr. Hansen: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han svarede mig paa det Spørgsmaal, hvorfor han ikke har søgt Oplysning hos Organisationen; den højtærede Minister henviste til, at han heller ikke havde søgt Oplysninger hos en hel Del af de store Erhvervsorganisationer. Jeg havde alligevel sat megen Pris paa, om Ministeren havde søgt Oplysning hos Organisationen, som sidder inde med de bedste Oplysninger i denne Sag. Ministeren udtalte, at man ikke saa let kunde komme ind paa en Lovgivning om Arbejdsforholdene, fordi det foreliggende Lovforslag handlede om Lukketid. Det er

rigtigt. Men Nerven i Loven er dog at skaffe Personalet Frihed og kortere Arbejdstid. Det sagde den højtærede Minister ogsaa den Dag, han fremsatte Lovforslaget. Han nævnedes Konditorerne og udtalte, at Loven tog særlig Sigte paa at skaffe disse Personer mere Frihed. Jeg vil haabe, det maa lykkes os at finde en eller anden Form, hvorved vi kan beskytte disse Mennesker mod den lange Arbejdstid og den Udbytning, der finder Sted.

Der er talt om Cigarforretningerne. Jeg vil gerne sige et Par Ord endnu derom. I den gældende Lov staar, at det overlades til Kommunalbestyrelserne ved Vedtægter at tillade Cigar- og Tobakshandlere at holde aabent efter Kl. 8 om Aftenen. Da jeg havde den Ære at være Medlem af Kommunalbestyrelsen, kom der mange Opfordringer fra Cigarhandlerne om at fastsætte noget saadant, men vi fandt det ikke rigtigt, idet vi mente, at man derved udsatte de handlende for store Fristelser ligesom Konditorerne. Mange Cigarhandlere sælger nemlig ikke alene Cigarer, men ogsaa mange andre Ting, Øl og Vin f. Eks. Dem maatte de flytte ud af Forretningen, naar de skulde sælge efter Kl. 8 om Aftenen; men derved fristes de, som sagt, let til at overtræde Loven og risikerer at blive straffet. Jeg finder det derfor fuldt ud rigtigt, at de lukker Kl. 8; de er jo ogsaa saa heldige at kunne sælge fra Automater. Hvor man kan, skal man lade være med at friste til at bryde Loven, men en Fristelse vil det være for Cigarhandlerne, hvis man giver fri Ret til at sælge Cigarer.

Birch: Maa jeg i Anledning af de faldne Udtalelser blot gentage, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, at jeg og det Parti, jeg tilhører, billiger Lovforslagets Hovedprincip, og at vi er villige til at forhandle om Enkelthederne. Jeg skal her blot pege paa Ønsket om, at Tidspunktet Kl. 8 blev rykket frem til Kl. 7. Hvis der skulde vise sig et almindeligt Ønske i den Henseende, tvivler jeg ikke om, at man vil kunne finde Midler til at imødekomme det uden derfor at træde berettigede Interesser for nær. Jeg hører, at der er danske Købstæder, hvor Toggangen til Oplandet er af en saadan Natur, at man maa befrygte, at en Forandring af Tiden fra Kl. 8 til Kl. 7 vilde karambolere med Købstædernes Interesser; men der vil sikkert findes Midler derimod, hvis der skulde vise sig at være et almindeligt Ønske om den nævnte Æn-